

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: Z. P.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 12. 2020, o invalidním důchodu

takto:

I. Žaloba **s e z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 21. 12. 2020 č. j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 4. 9. 2020, kterým odňala žalobci ode dne 16. 10. 2020 invalidní důchod v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne

26. 8. 2020 žalobce již není invalidní. Dle uvedeného posudku z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 30%.

2. Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které uvedl, že posudkový lékař nevzal plně v potaz jeho celkové zdravotní potíže. Jeho zdravotní obtíže jsou mnohem většího rozsahu, než jak je uvedeno v lékařském posudku ze dne 9. 12. 2020. Trpí spánkovou apnoí, kterou dle vyjádření MUDr. S. nelze vyléčit. Žalobce dále uvedl, že má i syndrom karpálního tunelu, který mu byl diagnostikován v roce 2017. Trpí třesem rukou, má obtíže při manipulaci při práci. Dále má problémy s krční páteří a má šedý zákal.
3. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 21. 12. 2020 č. j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Novém Jičíně, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 9. 4. 2021, žalobcem doloženými lékařskými zprávami a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
4. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázané, že žalobce byl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně, přičemž kontrolní lékařská prohlídka byla stanovena na 31. 7. 2020. Dne 26. 8. 2020 provedl kontrolu invalidity žalobce lékař OSSZ Nový Jičín se závěrem, že žalobce již není invalidní v žádném stupni invalidity, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 30% (i s navýšením o 10%), a to podle kapitoly VI, položky 5a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto závěru přistoupila žalovaná rozhodnutím ze dne 4. 9. 2020 k odnětí invalidního důchodu žalobci ode dne 16. 10. 2020. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky a v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumal jeho zdravotní stav lékař ČSSZ Ostrava dne 9. 12. 2020 a podle jeho posudku rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce bylo postižení uvedené v kapitole VI, položce 5a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 20%, které navýšil dle ust. § 3 odst. 1 citované vyhlášky o 10%, celkově tedy míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila 30%. Následně o těchto námitkách žalobce rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.
5. Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností, je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování z úplné spisové dokumentace OSSZ v Novém Jičíně, ze spisové dokumentace Krajského soudu v Ostravě, ze zdravotní dokumentace obvodního lékaře MUDr. Č., poslední záznam v dekurzu 15. 2. 2021 a z jeho nálezu ze dne 10. 7. 2020 a dále z lékařských nálezů: neurologie MUDr. B. ze dne 24. 11. 2020 a 21. 12. 2020, RHB MUDr. R. ze dne 25. 11. 2020 a 22. 3. 2021, neurologie MUDr. M. ze dne 7. 7. 2017, ORL MUDr. M. ze dne 11. 12. 2019 a 8. 7. 2020, chirurgie MUDr. M. ze dne 3. 9. 2020, neurologie MUDr. S. ze dne 7. 1. 2020, 21. 1. 2020, 3. 3. – 6. 8. 2020 a 15. 9. 2020, EMG MUDr. J. ze

dne 6. 4. 2018 a 2. 10. 2020, ORL MUDr. P. ze dne 18. 11. 2020, oftalmologie MUDr. P. ze dne 7. 10. 2019, ortopedie MUDr. O. ze dne 12. 10. 2020, neurologie MUDr. M. ze dne 10. 4. 2019, 10. 6. 2020 a 30. 6. 2020, urologie MUDr. B. ze dne 15. 6. 2020, allegro-imunologie MUDr. P. ze dne 31. 3. 2021 a urologie MUDr. N. ze dne 6. 4. 2021. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 21. 12. 2020 bylo podle posudkové komise zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 5a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 20% a dále toto hodnocení posudková komise zvýšila o 10% na celkových 30% s ohledem na další chorobné stavy.

6. Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 21. 12. 2020 nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 30% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, která je uznávána jako dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Podle PK MPSV ČR rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, který byl k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí 21. 12. 2020 stabilizován s popsanou poruchou funkce, byl syndrom spánkové apnoe, nyní na CPAP lehký, terapie úspěšná, který posudková komise hodnotila podle kapitoly VI, položky 5a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a stanovila pokles jeho pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí (10-20%), tj. ve výši 20%, a dále toto hodnocení posudková komise zvýšila o 10% na celkových 30% s ohledem na další chorobné stavy. Posudková komise svým posudkem hodnotila zdravotní stav žalobce totožně jako lékař OSSZ Nový Jičín i jako lékař ČSSZ Ostrava. Z obsahu posudku krajský soud zjistil, že žalobce byl přítomen jednání posudkové komise, při kterém byl vyšetřen přítomnou neuroložkou. Posudková komise uvedla, že v průběhu onemocnění došlo po nasazení přetlakové léčby ke zlepšení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce a již pro syndrom spánkové apnoe není žalobce invalidní. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám, stejně tak si tento úsudek nemůže udělat sám žalobce. Je třeba zdůraznit, že posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky, tzn. zhodnocení zdravotního stavu, určení rozhodujícího zdravotního postižení a přepočtení procentní míry poklesu pracovní schopnosti, soud neprovádí, protože jde právě o ten typ odborné úvahy, již soud, který nedisponuje potřebnými medicínskými znalostmi z oboru posudkového lékařství, nečiní

sám, ale vychází z důkazu posudkem příslušné posudkové komise. Při objektivním hodnocení zdravotního stavu žalobce posudkovou komisí pro účely přiznání invalidního důchodu nelze brát v úvahu to, že žalobce svá zdravotní postižení subjektivně vnímá jako těžší nebo že by je zařadil do jiné kapitoly přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., než jak je vyhodnotili a zařadili posudkoví lékaři (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018 č. j. 6 Ads 23/2018-37). Posudek PK MPSV ČR ze dne 9. 4. 2021 byl vypracován pro účely tohoto přezkumného soudního řízení dostatečně přesvědčivě a úplně, přičemž i sám žalobce u ústního jednání dne 13. 5. 2021 uvedl, že posudková komise vycházela z jeho úplné zdravotné dokumentace a žádnými dalšími omezeními, než která jsou uvedena v diagnostickém souhrnu onemocnění tohoto posudku, netrpí.

7. Jelikož u žalobce k datu 21. 12. 2020 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila své rozhodnutí ze dne 4. 9. 2020.
8. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce zamítl, neboť není důvodná.
9. Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 13. května 2021

JUDr. Petr Indráček

samosoudce